

POHÁDKA O ŠÍPKOVĚ RO-DINCE.

Vladimír Rejholetc.

Bylo — nebylo. Ve velkém bo-hatém městě to bylo. Bývalé krá-lovské město, staré, plné vzpomí-nek na minulou slávu, ale i plné ruchu a shonu, který novou, ne sí-ee již královskou, ale za to pocti-vější slávu připravuje.

A v tom městě žily dvě rodiny. Jedna bohatší — kde měli vedle jiných dětí i syna, o kterém budu vyprávět. — Byla to rodina s ji-stým pěkným příjmem, se zajiště-nou pensí — žijící, abych tak řekl, v tradicích bývalé královské slá-vy.

Druhá rodina, z níž má chudá princezna pocházela, byla zas pro-totypem oněch nových snah, snah po blahobytu a slávě, dobytých ú-mornou prací a novým názorem na život.

Na neštěstí této druhé rodině ze-mřel otec a tak nejslibnější začá-tky přišly v nívece.

Unášena dřív proudem radostné práce — byla smrtí otcovou zavle-čena — zpátečním jakýmsi větrem — do zoufalé stojatých vod.

A nebylo ruky pevné, jež by ve-slem pomohla.

A kde už byl onen jim kdysi současný proud, když synové do-rostli a novou loď stavět počali! — Stará spuchřela zatím nadobro a nepotřebnými pro ně vesly snad kdysi v zimě zatopili.

Podobně jako Popelka z jiné po-hádky žila má princezna. Drak chudoby, jež se na venek však na-zývala skrovnými poměry, ji stře-žil.

Měla zlaté vlásky, má princez-na, pěkně načesané, oči jako z po-hádky a tělíčko jako vlna.

A chodila v laciných bělavých šatečkách.

A pro to vše zalíbila se kdysi hochovi z bohatší rodiny. Byl to podivný hoch — nu, jak už v po-hádkách bývá.

Měl svou vůli, která se před ni-kým a nikde neskáněla, měl divo-ké a silné jakési přirozené pudy a touhu, velikou touhu v srdci.

Hezký nebyl a princem teprve ne, ač by jeho matka bývala nej-raději aspoň odlesk princeátka z ně-ho udělala.

Rád tělesně pracoval, kopal hlí-nu, ze dřeva fezal — ale to se je-ho rodině, vyrostlé v stínu staré královské slávy, nehodilo.

Učil se tedy — něco rád a lehce a jiné těžce a s nechutí.

Nebyl líný, ale nepovinný — a co nešlo na ráz zlomit, přeskochit — to by byl raději nechal stát, a kdyby ho byli nedonutili aspoň k přelesení, byl by se snad vrátil — anebo překážku nejdálčenější ce-stou obešel.

A mívál podivné sny a vidiny. Nečlbilo se mu město, ale ven-kov, luka a lesy.

Patricijská krev měšťanská se v něm nadobro zvrhla.

Nikdo se ho ovšem — ač ho rá-dí svým způsobem měl — na jeho touhy neptal — tajil je tedy v sobě a kryl. Někdy si o nich i písni-čku zazpíval. Ale byla skoro vždy-cky smutná —

A jeho pěkné oči — byla to je-diná krásná věc na něm — bývaly také tak často, často smutné —

Šťastní, když snili o větrných zámcích budoucího štěstí — zoufa-li, když se stýkali se skutečným životem.

Její, princezna matka, kterou drak skromných poměrů držel a svíral tolik let na samém hrdle, nepřála jejích láscí. Byla jí pří-liš ideální a teprve v dalekém bu-doucnou vedoucí k praktickému konci. A zatím byla dospívající dcerka doma jen na obtíž.

I znát jí to dávala — A naše děti, které láska rozně-žila, byly tak citlivé!

Ú něho doma bylo to snad ještě horší.

Bránit mu nemohli násilím — tož mu ztrpčovali aspoň jeho lá-sku.

Princeznu ani poznat nechtěli — byla tak chudá — a chtěla jim brát syna — jistě, že jen proto, že se chtěla dobře zaopatřit.

Matka na ni žárčila, neznajíc jí ani, a otec považoval lásku syno-vu za nový zas kousek, který ne-zdrábný synek páse — Za nezdrá-ného považoval ho ze zvyku už pro několik kousků, jež ve škole ještě provedl.

Ale jeho vůle byla silnější vše-ho. On princeznu měl prostě rád, jí chtěl za ženu, a máje její lásku nebal se něho.

A pak — život ho pomalu už u-čil překážky nejen na ráz přeská-kovat, ale i — zvolna přelézat —

Měl i trochu štěstí. Snad jedna ze Sudček mu trochu pomohla.

Neodvedl ho na dlouhý, trapný rok vojny. Náhodou, pro malič-kost.

Ale jaké to bylo štěstí pro! I v ohledu lásky i v tom, že byla u-chráněna jeho hrdost a samostat-nost zoufalých pokolení.

A pak, nemaje nejmenší naděje na pomoc odkudkoliv — zas jed-nou skočil přes nakupenou horu překážek.

Vždyť měl naději, že svoji lou-ku, plničkou violek, svou zlatovla-sou princeznu bude mít, stále pro sebe mít, bez příkoří, bez trápe-ní — tož skočil! Zavřel se i na odpoledne — zas do jiného úřadu.

A vzali se tedy.

Byla svatba — na níž nebylo šperků a drahých krumplovaných látek.

Jen princezny zlaté vlasy sví-tily. Běhal se v nich email — kon-valinek — a dvě páry, slzami ště-ří vlhkých očí zářilo vše než nej-dražší drahokamy světa! —

Jako dva vichrem uštvání ptáci dopadli oba do svého skromného hnízda.

Bylo chudé, jen nejnuttnější věci dostala s těžkostí princezna. Princ dostal maličko, maličko z domu, jen aby se neřeklo snad —

Ať se stará, když myslí, že je tak silen, když má svou hlavu —

A starali se. Sami si urobili, co mohli, princ — teď už budeme mu tak říkat, když dostal svou prin-ceznu — ledaže ze dřeva vyřezal, pěkně nabarvil. — A princezna vy-šivala krásným hedvábím a zdobi-la tak jejich skromný byt. Kde nestačilo umění obou a peníze, ježby neměli, nepomohly — tam pomohla suchá větvička jmelí, la-ciná vásička s polní květinou.

Ale neměli koberců ani záclon, neměli pohovky, princ neměl ani psacího stolu.

A byt byl studený, daleko na kraji města, kde bydleli lidé je-ště chudší nežli oni, tak chudí, že směli svou chudobu veřejně při-znat.

A princezně bylo tam nevýslov-ně smutno.

Neměla známých a přítelkyň, sedala celé dny sama u okna a vy-hlížela jen, kdy on se vrátí, on, jenž přinášel pro ni světlo a teplo mezi ponuré stěny předměstské-ho činžáku, které odpuzovaly při sebe vší péči svou střízlivostí.

Žaludek. Bylo nutno jísti — jísti prostě, ale přeč jísti.

A tak vznikaly pomalu nepohá-dkové příšery — dluh.

Stávalo se, že několik dnů před prvním princezna změnila v trhu poslední peníz.

Chodila si sama nakupovat, sa-ma uklízela — jen prádlo jí prala a nádoby myla stará posluhovačka.

To tak kazilo ruce — a princ měl tolik rád její bílé prstíky —

Byla to ovšem také nemístná slabost od něho. —

Tož, když nebylo — princ vypů-čoval. Po malých obnosech na nej-nuttnější. Ale někdy ani vypůjčit nebylo kde, a tak místo oběda — šli spolu kamsi do parku — a za křovím pojedli — kousek uzeniny.

Hůř bylo, že přišla posluhova-čka umýt — čisté nádoby.

A byla by to po sousedkách roz-nesla, že neobědvají —

Což o jednodu, ale bylo to někdy dva i třikrát za sebou a opakova-lo se neuprosně měsíce co měsíce.

To dělávali spolu po večerech a v neděli, měl-li právě prázdnou.

A oni měli takový jakýsi cit hr-dosti hloupý — inu princ a prin-cezna.

Nezbylo tedy než i zde utéci se k imitaci —

Trošek od starého smažení zcer-nalého omastku a zbyteček strouh-kaný housky — vykroužili na pán-vičce dojem zbytku po smažením — či po sladkém jablčném náky-pu —

Konečně princ dostal přidáno — maličko. Těšili se, že zaplatí — ne dluhy, ale úrok, a že nebudou mu-sit nově dělat, že se nebudou nedo-statek vždy o několik dnů dříve v příštím měsíci než v minulém, ja-ko až dosud, šlehtit.

A skutečně, šlo to.

Princezna šetřila — šetřila — a-le osud vpadnul nensalé.

Osud sic očekávaný a těšením i s radostí, ale i s obavami.

Princezna povila dětátko.

Roztomilé dětátko — zrovna pohádkového chlapečka.

Měl zlaté vlásky po mamince a bíláková očka po těch violkách z vysněné louky otcovy mezi lesy a skalami —

Bylo to roztomilé dětátko, ale tolik, tolik — stálo!

Nejdříve maminka, a pak ono samo vypilo tolik mléka, papalo později v zimě i drahá vajčeka — ale to vše nebylo nic, docela nic proti tomu, co stála služka, která jakoby se byla s ním zároveň na-rodila a do domu vpadla.

Ke všemu nebylo pro ni vůbec možno nikdy jít obědvat do parku uzeninu, ani imitaci jídel v pán-vičce vykroužlit —

Stará bída, ale ještě hůře vpa-dla.

— když by byl napřed životem vel-koštěta prošel —

A mohl něco užít napřed a pak teprve pěknou, mlsnou i bohatou ženu dostat —

Co na tom, že on by byl býval ruinou? —

Ale takové myšlenky nás princ neměl. — Měl se s princeznou pře-se vše jásavě, krásně rádi — a dou-fal, stále doufal v obrat v lepší-mu.

Princ byl však při tom všem šťastnější. On roptýl se — třeba-že ne nejradostnější — v životě, na ulici, v kanceláři — a přicházel se domů vlastně osvětít.

Za to princezna bojovala nehor-ší, bezprostřední guerillu s každým krejcarem, a věcným nepořádkem v bytě a trápila se s děckem i služ-kou. —

Dobře, že to je pohádka — dneš byla by tak nesnesitelně nervosní z toho, že by snad chuděrka mu-sila ležet a mít doktora, což by zas stálo ještě více těch ošklivých pe-něz.

Ale má pohádka blíží se ke kon-ci a ještě v ní nebyla jediná do-brá bytost, která by v největší tí-sni pomohla.

Tož zde je.

Sen.

Byl to sen, který má princezně pomohl.

Zdálalo se jí v neklidném, dět-ským vrčném rušeném spánku — že ona, princ i princeátka tvrdě u-snuli. A spali, spali — asi deset let spali.

A když se probudili, neměli již malinké plačící dětátko, ale syn-ka desetiletého, a princ nebyl již malým, špatně placeným úřední-kem na dvou místech, ale měl z je-diného přjem, který stačil na sluš-né živobytí! I jejich dluhy spaly — nerostly na úrocech.

A když se probudili — svěřl a nevystřebaní, neznechucení k živo-tu.

Desetiletým živobytím, jež by je bylo jinak zajisté neminulo, koupi-la si ona i nové šaty, muž i psací stůl i knihovnu a knihy — a jež-to byl velkým úředníkem, měl i do-volenou — a všichni jeli na veli-kou cestu, do drahých mužovi a krásných lesů, k jezerům, na ho-

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.

TELEFON DOUGLAS 119

Vaří nejlepší pivo soudkové i lahvové na celém světě.

Square Deal Coal Co.

GEO. F. HOWELL, majitel uhelného skladu

Nejlepší Trenton kusové uhlí tuná —

\$7.00

Máme na skladě nejlepší Scranton tvrdé uhlí.

Úřadovna a sklad: 912— již. 13. ulice. Telefon: Bell, Doug. 1037, Ind. "A" 3543. Omaha, Nebr. 201f

F. M. Scoblík,

český právník

a obhájce.

VEREJNÁ PRAXE.

Security, Block - TYNDALL, S. D.

John J. Ostronič

plumbařství, zavadění páry a plynu

1414 So. 13. Str., Omaha, Neb.

Společky jsou naší zvláštností. Rozpočty na náč. každého vozu, příjmy, výdaje, pa-pus, horkou vodou náč. vzhledu... Obchodní vyhovívání.

Telefon Tyler 1299. 81f

Jos. L. Padrnos

právník a veřejný notář.

Spolehlivý nástupce u všech soudů. — Ojstáje též proti ohni a nejlépeš. poškození.

Tel. Douglas 4425. 141f
16. a William ulice, Omaha, Neb.

Obnovená soustava "Od té doby, co jsem počal užívati Severův Krvečistitel," pí-še p. J. Zidek, 2714 Millard Ave., Chicago, "jest soustava mo-je obnovená a mé zdraví dokonale."

Učíte si pravidlem

každého jara užívati pro čišťení krve, obnovení a oživení sou-stavy. Pro ten účel opatřte si

Severův Krvečistitel

Tvoří čistou, zdravou krev, zbavuje kožních vyrážek, usnadňuje práci ledvin, přemáhá pocit únavy, přináší sílu, zdraví celému tělu.

Cena láhve \$1.00.

Jednejte rychle

Radosti života

kdykoliv potřebujete úlevu od kašle a nachlazení; to nejrychlejší úleva a nej-lépeší pomoc při obtížích plíce a hrdla vám přinese.

Severův Balsám pro plíce

Cena 25 a 50 centů.

Severova žaludeční hořka

Cena láhve \$1.00.

Všechny výše uvedené léky mají na prodej skoro v každé lékárně. Řekněte, že chcete

SEVEROVY LÉKY a nenechte si vnutiti žádné jiné.

Dopíste-li na naše lékařské oddělení, obdržíte spolehlivou radu lékařskou zdarma

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA